

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

การศึกษาถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า และการลงทุนตามตลาดนี้ ข้อมูลตัวแปรที่นำเข้าจะใช้ข้อมูลในอดีตคือ ราคาของหลักทรัพย์ ค่าดัชนี SET50 และการจำลองมอนติคาร์โล โดยใช้การสร้างแบบจำลองการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ และดัชนี SET50 ขึ้นมาในแบบจำลองการลงทุน แล้วทำการคำนวณค่าทางสถิติต่างๆมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล มีข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนและ การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าโดยใช้การทดสอบจากข้อมูลในอดีตและการสร้างตัวแบบและจำลองด้วยวิธีมอนติคาร์โล โดยจะศึกษาว่าการลงทุนแบบใด การเลือกกลุ่มหลักทรัพย์แบบใด และระยะเวลาในการลงทุนเท่าไรที่จะให้ผลตอบแทนสูงสุด ซึ่งในที่นี้กำหนดให้การลงทุนมี 2 แบบ คือ การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนและ การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า สำหรับกลุ่มหลักทรัพย์ที่มี 2 แบบ คือ การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เอง ซึ่งได้คัดเลือกจากหลักทรัพย์ใน SET50 ที่มีการดำเนินงานอยู่ตลอดช่วง 10 ปี และแบบลงทุนตามตลาดซึ่งในการศึกษานี้ใช้ดัชนี SET50 แทนการลงทุนตามตลาด ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ มกราคม 2539 ถึง ธันวาคม 2548 และระยะเวลาในการลงทุนมี 3 ช่วงเวลาคือ 1 ปี 5 ปี และ 10 ปี จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ออกมาศึกษาและวิเคราะห์ว่าการลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน และระยะเวลาในการลงทุนใด ที่จะให้ผลตอบแทนสูงสุด โดยพิจารณาจากค่า Sharpe Ratio และ VaR เป็นหลัก ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1 การทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต

1. ในการศึกษาผลทางสถิติในส่วนของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนที่ได้จากการทดลองโดยใช้ข้อมูลในอดีตของราคาหลักทรัพย์และค่าดัชนี SET50 ช่วงระยะเวลา 1 ปี 5 ปี และ 10 ปี พบว่าค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อทำการลงทุนเป็นระยะเวลานานขึ้น นั่นคือยังมีการลงทุนนานขึ้นจะยังมีผลตอบแทนมากขึ้นนั่นเอง ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า รวมถึงไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เอง

หรือลงทุนตามตลาด แต่การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าสำหรับการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่าที่สูงกว่าอย่างชัดเจน

2. เมื่อพิจารณาในส่วนของความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ (S.D.) สำหรับการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เอง และแบบการลงทุนตามตลาด (Market Portfolio) มีแนวโน้มลดลงในช่วงระยะเวลาการลงทุน 1 ปี 5 ปี และ 10 ปี ตามลำดับ ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า แต่การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่าความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนตามตลาด
3. เมื่อพิจารณาในส่วนของมูลค่าความเสี่ยง (VaR) มีทิศทางและแนวโน้มค่าสถิติเหมือนกันค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนคือ ค่า VaR จะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อทำการลงทุนเป็นระยะเวลานานขึ้น นั่นคือยิ่งมีการลงทุนนานขึ้นจะมีโอกาสขาดทุนได้ลดลงนั่นเอง แม้ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า รวมถึงไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองหรือลงทุนตามตลาด แต่การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่าที่สูงกว่าอย่างชัดเจน
4. เมื่อพิจารณาในส่วนของค่า Sharpe Ratio มีทิศทางและแนวโน้มค่าสถิติเหมือนกับค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนคือ ค่า Sharpe Ratio จะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อทำการลงทุนเป็นระยะเวลานานขึ้น นั่นคือยิ่งมีการลงทุนนานขึ้นจะยังมีผลตอบแทนมากขึ้น หรือความเสี่ยงยังคงลดลงนั่นเอง แม้ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า รวมถึงไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองหรือลงทุนตามตลาด แต่การลงทุนตามตลาดแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่าที่สูงกว่าอย่างชัดเจน
5. เมื่อพิจารณาด้านทุนเฉลี่ยมีทิศทางค่าสถิติลดลงเมื่อมีการลงทุนในช่วงระยะเวลานานขึ้น แม้ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า แต่การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ต้นทุนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองหรือลงทุนตามตลาด นั่นคือ ยิ่งมีการลงทุนที่นานขึ้นยังมีต้นทุนเฉลี่ยที่ต่ำลง

จากการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีตสามารถสรุปได้ว่า แม้การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองโดยใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้อัตราผลตอบแทนที่สูงที่สุดและมีความเสี่ยงต่ำที่สุด และการลงทุนตามตลาดโดยใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนจะให้อัตราผลตอบแทน

ต่ำที่สุด แต่เมื่อพิจารณาจากค่า Sharpe Ratio การลงทุนตามตลาดแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่าสูงที่สุด ส่วนค่า VaR การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองด้วยวิธีถัวเฉลี่ยต้นทุนจะให้ค่าสูงที่สุด

5.1.2 การทดสอบโดยการจำลองด้วยวิธีมอนติคาร์โล

1. ในการศึกษาผลทางสถิติในส่วนของค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนที่ได้จากการจำลอง โดยวิธีมอนติคาร์โลของราคาหลักทรัพย์และค่าดัชนี SET50 ช่วงระยะเวลา 1 ปี 5 ปี และ 10 ปี พบว่าค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนจะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อทำการลงทุนเป็นระยะเวลานานขึ้น นั่นคือยิ่งมีการลงทุนนานขึ้นจะยังมีผลตอบแทนมากขึ้นนั่นเอง ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า รวมถึงไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองหรือการลงทุนตามตลาด แต่การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่าที่สูงกว่าอย่างชัดเจน เหมือนกับการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต
2. เมื่อพิจารณาในส่วนของความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ (S.D.) สำหรับการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เอง และแบบการลงทุนตามตลาด (Market Portfolio) มีแนวโน้มลดลงในช่วงระยะเวลาการลงทุน 1 ปี 5 ปี และ 10 ปี ตามลำดับ ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า แต่การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่าความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนตามตลาด เหมือนกับการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต
3. เมื่อพิจารณาในส่วนของมูลค่าความเสี่ยง (VaR) มีทิศทางและแนวโน้มค่าสถิติ เหมือนกับค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนคือ ค่า VaR จะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อทำการลงทุนเป็นระยะเวลานานขึ้น นั่นคือยิ่งมีการลงทุนนานขึ้นจะมีโอกาสขาดทุนได้ลดลงนั่นเอง ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า รวมถึงไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองหรือการลงทุนตามตลาด แต่การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่าที่สูงกว่าอย่างชัดเจน เหมือนกับการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต
4. เมื่อพิจารณาในส่วนของค่า Sharpe Ratio มีทิศทางและแนวโน้มค่าสถิติเหมือนกับค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนคือ ค่า Sharpe Ratio จะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อทำการลงทุนเป็นระยะเวลานานขึ้น นั่นคือยิ่งมีการลงทุนนานขึ้นจะยังมีผลตอบแทนมากขึ้น หรือความเสี่ยงยิ่งลดลงนั่นเอง ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า แต่การลงทุนตามตลาดแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่าที่สูงกว่าอย่างชัดเจน เหมือนกับการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต

5. เมื่อพิจารณาต้นทุนเฉลี่ยมีทิศทางค่าสถิติลดลงเมื่อมีการลงทุนในช่วงระยะเวลาที่นานขึ้น ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า แต่การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ต้นทุนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าอย่างชัดเจน รวมถึงไม่ว่าจะลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองหรือลงทุนตามตลาด เหมือนกับการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต

จากการทดสอบโดยใช้การจำลองมอนติคาร์โลเปรียบเสมือนการจำลองเหตุการณ์ของราคาหลักทรัพย์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การลงทุนตามตลาดโดยใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่า Sharpe Ratio ที่สูงที่สุด ส่วนค่า VaR การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองด้วยวิธีถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่าสูงที่สุด นั่นแสดงว่าในการลงทุนนี้สามารถนำไปใช้ได้ ในเหตุการณ์จริง เนื่องจากค่าสถิติที่ได้จากการทดสอบโดยใช้การจำลองมอนติคาร์โลมีทิศทางไปในทางเดียวกันกับการทดสอบโดยใช้ข้อมูลในอดีต

5.1.3 เปรียบเทียบการลงทุนโดยวิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน และวิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า กับการฝากธนาคาร

เมื่อพิจารณาการลงทุนอีกแบบคือการฝากออมทรัพย์กับธนาคารด้วยจำนวนเงินเท่ากันทุกเดือนคือ 10,000 บาทต่อเดือนเป็นระยะเวลา 1 ปี 5 ปี และ 10 ปี สรุปได้ว่ายิ่งฝากไว้กับธนาคารนานขึ้นจะให้อัตราผลตอบแทนที่ลดลง ทั้งนี้เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ที่มีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ จนค่าเริ่มคงที่และเข้าใกล้ 0 มากขึ้น แต่จากการศึกษาพบว่าการฝากออมทรัพย์กับธนาคารให้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์โดยใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนและการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า เนื่องจากราคาหลักทรัพย์มีความผันผวนและมีทิศทางอยู่ในภาวะถดถอยอย่างต่อเนื่องเป็นเวลามากกว่า 5 ปี ทำให้วิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยนั้นเมื่อรวมค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนแล้วยังคงขาดทุนอยู่ อย่างไรก็ตามการลงทุนด้วยการฝากเงินกับธนาคารยิ่งฝากอัตราผลตอบแทนยิ่งลดลงแม้จะไม่ขาดทุน หมายความว่ายิ่งเพิ่มเงินลงทุนเข้าไปในแต่ละงวดกลับได้อัตราผลตอบแทนที่ลดลง แต่การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนและการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าให้ค่าอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้นเรื่อยๆแม้ว่าจะยังขาดทุน หมายความว่ายิ่งเพิ่มเงินลงทุนเข้าไปในแต่ละงวดยิ่งได้อัตราผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการลงทุนด้วยการฝากออมทรัพย์กับธนาคารจึงเป็นวิธีที่ไม่เหมาะสมจะใช้เป็นวิธีลงทุนเพื่อหาผลกำไร

ดังนั้นจากการศึกษานี้สามารถสรุปได้ว่า การลงทุน โดยใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่ากับการลงทุนตามตลาดจะให้ค่า Sharpe Ratio สูงที่สุด ส่วนการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนกับการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่า VaR ที่สูงที่สุด และระยะเวลาในการลงทุนยิ่งลงทุนนานขึ้นหรือลงทุนเป็นระยะเวลา 10 ปี ต้นทุนเฉลี่ยจะยิ่งลดลง ส่งผลให้มีผลตอบแทนที่สูงขึ้น

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า และการลงทุนตามตลาด โดยใช้วิธีการลงทุนในลักษณะเดียวกัน และข้อมูลตัวแปรนำเข้าจะใช้ข้อมูลผลตอบแทนในอดีตคือ ราคาของหลักทรัพย์, ค่าดัชนี SET50 และการจำลองมอนติคาร์โล โดยใช้การสร้างแบบจำลองการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ และดัชนี SET50 ขึ้นมาในแบบจำลองการลงทุน พบว่าการลงทุนด้วยการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าในภาวะที่ราคาหลักทรัพย์มีความผันผวนสูง จะให้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นเมื่อลงทุนเป็นระยะเวลาสั้น รวมถึงจะให้ผลตอบแทนที่มากกว่าการลงทุนด้วยการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนและสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมาก สอดคล้องกับบทความของ Andrew Beattie (2007) ซึ่งกล่าวถึงเรื่องการเลือกการลงทุนระหว่าง DCA กับ VA ไว้ว่า VA จะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า DCA ในช่วงระยะเวลาการลงทุนเดียวกัน อีกทั้งต้นทุนเฉลี่ยของการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ค่าที่ต่ำกว่าการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน สอดคล้องกับการศึกษาในอดีตที่ผ่านมาของ คมวรุท วิสวไพศาล (2549ก,ข) ซึ่งศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้วิธีการเฉลี่ยต้นทุนแบบ DCA และ VA กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพบว่าการลงทุนด้วยวิธี VA จะให้ต้นทุนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าการลงทุนด้วยวิธี DCA ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ได้ผลตอบแทนที่สูงกว่าด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ทักษวัต เอกะพันธุ์ (2552) ซึ่งศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนกับการลงทุนแบบจ่ายเงินก้อนโตครั้งเดียว โดยพบว่าในด้านของความเสี่ยง การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนสามารถลดความเสี่ยงได้ และจะลดลงเมื่อการลงทุนนานขึ้น

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาจากค่า Sharpe Ratio การลงทุนตามตลาดให้ค่าสถิติสูงกว่าการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์การลงทุนเอง อีกทั้งให้ค่าสถิติดีขึ้น เมื่อลงทุนในระยะเวลาที่นานขึ้น และให้ค่าสถิติที่สูงที่สุดที่การลงทุนระยะเวลา 10 ปี

อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ทำการศึกษาในช่วงระยะเวลา 10 ปี (มกราคม 2539 ถึงธันวาคม 2548) ซึ่งเป็นช่วงที่ราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มลดลงในช่วง 5-6 ปีแรก และค่อยๆเพิ่มขึ้นในช่วง 4-5 ปีหลัง เหมือนที่การศึกษาของ คมวรุท วิสวไพศาล (2549) ได้ศึกษาการใช้เทคนิค DCA ในสภาวะราคาต่างๆ ไว้ถึง 4 สภาวะ ได้แก่ สภาวะที่ 1 คือสภาวะที่ราคาของหน่วยลงทุนค่อยๆลดลง และค่อยๆเพิ่มขึ้นในเวลาต่อมา สภาวะที่ 2 คือสภาวะที่ราคาของหน่วยลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สภาวะที่ 3 คือสภาวะที่ราคาของหน่วยลงทุนค่อยๆเพิ่มขึ้นและค่อยๆลดลงในเวลาต่อมา และสภาวะที่ 4 คือสภาวะที่ราคาของหน่วยลงทุนลดลงอย่างต่อเนื่อง พบว่าในสภาวะที่ 1 และ 2 เมื่อสิ้นสุดการลงทุนจะมีผลกำไร ส่วนสภาวะที่ 3 และ 4 เมื่อสิ้นสุดการลงทุนจะขาดทุน ซึ่งในการศึกษานี้อยู่ในสภาวะที่ 4 และเข้าสู่สภาวะที่ 1 ในระยะต้นๆนั่นเอง

5.3 ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า และการลงทุนตามตลาด โดยใช้ข้อมูลในอดีต และการจำลองมอนติคาร์โล สิ่งที่ได้ค้นพบจากการศึกษาคือ

การใช้การลงทุนเป็นประจำทุกเดือนด้วยการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าได้ผลตอบแทนโดยเฉลี่ยที่สูงกว่าการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน แม้ว่าจะเป็นการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เอง หรือการลงทุนตามตลาด และไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในระยะสั้นหรือในระยะยาว อาจใช้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการลงทุนได้ เนื่องจากปัจจุบันได้มีสถาบันการเงินบางแห่งนำวิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนไปใช้ในการลงทุนบ้างแล้ว เช่น บริษัทหลักทรัพย์ ชิกโก้ จำกัด (มหาชน) เป็นต้น (บริษัทหลักทรัพย์ ชิกโก้ จำกัด (มหาชน), 2553: Online)

การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนและการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีการผันผวนของราคาสูง และผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะมากกว่าการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนด้วย

การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองตามที่ระบุในการศึกษาครั้งนี้ให้ค่าทางสถิติสูงกว่าการลงทุนตามตลาด ไม่ว่าจะใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนหรือการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า รวมถึงการลงทุนในระยะสั้นและระยะยาวด้วย แต่เมื่อพิจารณาจากค่า Sharpe Ratio การลงทุนตามตลาดให้ค่าสถิติสูงกว่า นั่นหมายความว่าในการศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง ควรพิจารณาจากค่า Sharpe Ratio เป็นหลัก ส่วนการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนกับการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่า VaR ที่สูงที่สุด

นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตอีกหนึ่งอย่างคือ การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะให้ค่าทางสถิติที่ดีกว่าการลงทุนตามตลาดเกือบทุกค่า แต่เมื่อพิจารณาจากค่า Sharpe Ratio กลับกลายเป็นค่าสถิติจากการลงทุนตามตลาดดีกว่า นั่นหมายความว่า การลงทุนตามตลาดให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าแต่ต้องใช้ปริมาณเงินลงทุนจำนวนมากด้วยเช่นกันและต้องลงทุนในระยะยาวจึงจะเห็นผลชัดเจนขึ้น ส่วนการลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองจะใช้เงินลงทุนที่น้อยกว่า

5.4 ข้อเสนอแนะ

สำหรับนักลงทุนมือใหม่ที่ไม่รู้ว่าจะเลือกลงทุนอย่างไร และจะเลือกหลักทรัพย์ใดบ้างนั้น การจะเลือกลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองโดยไม่มีความรู้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่ดีพอจะเป็นการเสี่ยงอย่างมากที่จะขาดทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรลงทุนในกองทุนรวม เช่น กองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณดัชนี SET50 เป็นต้น ที่มีการกระจายความเสี่ยงที่ดีอันจะ

ส่งผลให้มีความเสี่ยงในการลงทุนลดลงได้ในระดับหนึ่ง แต่หากมีความชำนาญมากขึ้นผู้ลงทุนสามารถเลือกจัดสรรกลุ่มหลักทรัพย์เองได้ เพื่อให้เหมาะกับสภาพเศรษฐกิจและการขอความเสี่ยงของผู้ลงทุน ซึ่งวิธีที่สามารถเลือกเป็นแนวทางในการลงทุนได้คือ การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน และการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า หากยังมีความรู้ไม่มากนักควรใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนจะง่ายกว่า เนื่องจากทำการลงทุนด้วยจำนวนเงินที่เท่าๆกันสะสมไปเรื่อยๆในแต่ละช่วงเท่านั้น โดยผู้ลงทุนไม่ต้องสนใจภาวะตลาดมากนัก ผลตอบแทนที่ได้ดีกว่าการลงทุนแบบธรรมดา และควรลงทุนในระยะยาว (5-10 ปี) แต่หากมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นอาจเปลี่ยนมาใช้การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าได้ ซึ่งจะมีวิธีการซับซ้อนขึ้นแต่ก็ให้ผลตอบแทนมากขึ้นด้วย และยังภาวะตลาดที่มีความผันผวนสูงยิ่งให้ผลตอบแทนที่ดี ซึ่งสามารถลงทุนได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แต่การลงทุนในระยะยาว (5-10 ปี) จะยิ่งให้ผลตอบแทนดีขึ้น

สำหรับนักลงทุนที่ค่อนข้างชำนาญแล้วสามารถเลือกใช้การลงทุนแบบจัดกลุ่มหลักทรัพย์เองโดยการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่า ซึ่งจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการลงทุนได้

ในด้านของระยะเวลาในการลงทุน การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาโดยลงทุนทุกๆ 1 เดือนซึ่งผู้ลงทุนสามารถที่จะเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมกับตนเองได้ โดยขึ้นอยู่กับความสะดวกในการติดตามและความต้องการส่วนตัว เช่น เดือน ไตรมาส เป็นต้น

นอกจากนี้วิธีการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่ายังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในสถาบันการเงินต่างๆ โดยเฉพาะบริษัทหลักทรัพย์ที่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินในรูปแบบกองทุนรวมเพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งให้กับนักลงทุน เนื่องจากการลงทุนด้วยวิธีถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่าการลงทุนด้วยวิธีถัวเฉลี่ยต้นทุน และการลงทุนด้วยวิธีถัวเฉลี่ยต้นทุนมีสถาบันการเงินบางแห่งได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินในลักษณะนี้มาบ้างแล้ว เช่น บริษัทหลักทรัพย์ ชิกโก้ จำกัด (มหาชน) ในโครงการ “Easy Wealth Builder” เป็นต้น (บริษัทหลักทรัพย์ ชิกโก้ จำกัด (มหาชน), 2553: Online) ซึ่งมีชื่อเรียกว่า “การออมหุ้น” นั่นเอง

อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ผลที่ได้จากการศึกษาส่วนหนึ่งมาจากการทดลองโดยใช้ข้อมูลในอดีต ซึ่งปัจจุบันอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงอาจจะไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่เกิดขึ้นในอดีตก็เป็นได้ และจากการจำลองด้วยวิธีมอนติคาร์โลที่มาจากสมมติฐานและตัวแบบจำลองซึ่งอาจมีความไม่สอดคล้องหรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ แต่สิ่งที่สังเกตได้ชัดเจนจากการศึกษานี้คือ การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าจะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าและต้นทุนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน ไม่ว่าจะลงทุนในระยะสั้นหรือยาว และการลงทุนในระยะยาวยังให้ค่า Sharpe Ratio ที่สูงขึ้นอีกด้วย